

{ אז נדברז }

פרשת וירא תשפ"ה | גליון מס': 667 | לסדר: "ונשאתי לכל המקום בעבורם"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

עוד יותר טוב ועוד יותר טוב ותמיד יהיה לי רק טוב...

אתה גם מכיר את המשפט הזה?? האם גם אצלכם הפזמון הזה מתנגן לאחרונה?? מדובר בשיר עממי שמאוד נכנס לאחרונה... שה' אוהב אותי ויעשה לי טוב ורק טוב ויותר טוב והכי טוב ותמיד טוב... אני באופן אישי... ברגע הראשון הרמתי גבה... הסתייגתי בביקורתיות עד שהשיר הזה עשה גם לי טוב ועוד יותר טוב ואולי גם תמיד טוב... זהו!! גם לי זה נכנס לדיסק!!

ברשותך קורא יקר: אני רוצה לפתוח כאן נושא מאוד יסודי!! אם תסכים לסבול ולקרא את הכל אז בסוף נגיע לטוב ועוד יותר טוב ותמיד טוב ורק טוב... אם כבר שרים... שיהיה לזה משמעות...

יש לי שאלה מוזרה: הגמ' משבחת בהתפעלות את ר' חנניה בן תרדיון שאין אדם רשאי ליתן מעותיו לתוך ארנקי של צדקה א"כ ממונה עליה כר' חנניא בן תרדיון... שפעם אחת התערבבו לו מעות לעניים של פורים עם הממון האישי שלו והוא החליט מספק לתת הכל לצדקה... ורבי אליעזר התפעל מזה מאוד: מחלקך יהא חלקי!! ומאז ר' חנניא הוא סמל לישירות ונאמנות של גבאי צדקה... **לא נעים לי לומר:** אבל אתה יודע כמה פעמים קרה לי שהכסף שלי התערבב עם כסף של צדקה?? **עשרות פעמים!!** לפעמים זה היה קצת כסף ולפעמים הרבה... **ותמיד!!!!** תמיד החמרתי מספק ונתתי את הכל לטובת הצדקה... אף פעם לא העליתי עד דעתי אפשרות אחרת!! (אני חושב שרוב הקוראים יזדהו איתי שגם הם ככה נהגו) אז מה ההתפעלות הגדולה מר' חנניה שזה קרה לו פעם אחת בפורים!! לי זה קרה בפורים ובחנוכה וב-ויברך דוד ובכפרות ומתי שאתה רוצה ותמיד עשיתי ככה בשיא הטבעיות?? (אתה מבין לבד שזו לא שאלה נקודתית... אלא מדגמית! שאלה כללית על כל מיני הנהגות נאצלות של חז"ל שהגמ' מתפעלת מהם על ההקרה הגדולה מצידם... ואילו לנו זה כ"כ מובן מאליה... אנחנו אף פעם לא חשבנו שניתן לנהוג אחרת... ואנחנו לא חשודים על צדקות יותר מהם)

אז אם השאלה הייתה מוזרה... התשובה היא עוד יותר מוזרה:

ר' חנניה בן תרדיון היה יהודי שה' שלח אותו כאן לעולם! ה' נתן לו רשות להתהלך כאן בעולם... וה' 'אפילו' היה מעוניין בנוכחותו של ר' חנניה בעולם... וממילא היה לר' חנניא **מרחב אישי משלו!** היה לו ארנק משלו ובתוך הארנק הזה היה לו הון אישי שלו!! שזה לגמרי שלו!! ולמה זה היה שלו?? כי קיים איש אחד ששמו ר' חנניה וגם הוא קיים בעולם וגם לו מותר שיהיה לו כסף משלו!! וממילא כשהתעורר ספק על סכום כסף האם זה שלי או של צדקה וע"פ הלכה ההכרעה היא שצדקה זה ממון שאין לו תובעין ור' חנניה פטור... **אז הוא פטור!! זה סופי שהוא פטור!!** וממילא באופן טבעי כך הוא אמור לנהוג... אלא שכאן ר' חנניה ברוב אחריותו והאיכפתיות המופלגת שלו לממון עניים החליט על דעת עצמו לקחת אחריות ולוותר מממנו לטובת עניים וזה מעשה מאוד נאצל שרבי אליעזר מתפעל מזה מאוד... **אה... אבל מה איתך???**

הרי סיכמנו שגם אני נוהג בדיוק אותו דבר כמו ר' חנניא בן תרדיון?? גם אני תמיד מוותר משלי??

אה... אני?? אני **סתם מחוק!!** אני סתם אבק אדם!! לי אין בכלל זכות קיום!! האמת היא ששום דבר בכלל לא שייך לי... הכל שייך רק לקב"ה... והרי ה' מוריש ומעשיר... וכולנו מכירים את הסיפורים על אנשים שהתגאו וחשבו פעמיים אם לתרום או לא. וביום בהיר אחד כל הרכוש שלהם הלך לטימיון... ומה אתה חושב... אתה צריך להודות על כל נשימה... אפילו על נשימה צריך רחמי שמים... היה אחד שדיבר גבוהה גבוהה... חשב שהוא מנהל את העולם... ואח"כ הוא שכב בבית חולים ונאבק על כל נשימה... בקיצור: מי אני בכלל... שום דבר לא שייך לי...

קורא יקר: אתה מכיר את השפראך הזה?? הסגנון הזה מוכר לך מאיזשהו מקום??

בטח... זה סגנון החיזוקים המוכר בשנים האחרונות... זו תמיד הנימה... שצריך לקום בבוקר כי תגיד תודה שהתעוררת וצריך להגדיל את ההוראת קבע כי מי אתה שתסרב... וכי הכסף שייך לך?? אתה בסה"כ צינור שדרכו ה' משפיע... ויש כמה סיפורים על אנשים שלא הבינו שהם צינור וה' סגר את השיבר וניתק להם את החשמל... ובינינו... זה הרי משפטים נכונים!! אי אפשר להגיד שזה לא נכון!! **ו... ובעצם למה לא...** למה לא לדבר בשפראך הזה?? מה יכול להיות יותר טוב מהמסרים האלו?? ככה הצלחנו להחדיר לכל יהודי ששום דבר לא שייך לו!! והכל שייך לקב"ה!! ואם לא תזדרז להבין את זה... אז הוא יוכיח לך את זה...

אז זהו!!!! שסגנון החיזוקים הזה הוא מהסוג ש'הנתיחו הצליח אבל החולה מת' כי בשורה תחתונה אני יצאתי מהתמונה... אני לא קיים... לי אין מרחב אישי משלי... אין לי כסף משלי... אין לי את הרשות הפרטית שלי שמשם אני בוחר ומקבל החלטות... נו... אז מה הפלא שברגע שמתערבב כסף שלי עם כסף של צדקה... אני בכלל לא רואה בזה ספק... ברור לי שאני חייב להחמיר... כי... כי נכנס לי לראש שגם את הכסף האישי שלי, בקושי מותר לי להשאיר בכיס... אז ברגע שמעורב שם מטבעת אחת של צדקה...?? מה יש לדבר בכלל... זה ברור לי שאני חייב ברגע לרוקן את כל הארנק שלי... ואני לרגע אחד לא מרגיש צדיק בזה!! כי אני סתם מחוק!! כי אני אינני!!

ותכל"ס... לא כך היא דרכה של תורה!! התורה היא לא קומוניסטית!!!! התורה לא מוחקת אותך... **התורה נותנת לך מרחב אישי!! ומשם!! מתוך המרחב שלך יש לך מרחב תמרון.**

אתה יכול להשאר אנוכי, ובאותה מידה אתה יכול לתת מעצמך קצת או יותר ומשם לגדול ולהתעלות יותר ויותר, וזה היה ר' חנניה בן תרדיון... הכסף שלו היה שלו!! וכשהוא החליט לוותר מממנו לצדקה... היה פה מעשה נאצל!!!!

המשך בעמוד 3-4 בגליון זה

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!:

בבנק: בנק פאג

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (סעיף 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

למה אברהם אבינו "לא יכול" לרדת מהסוס??

יש מדרש מאוד מעניין בפרקי דר"א. שאחרי שאברהם גירש את ישמעאל... עדיין אבא נשאר אבא... והוא התגעגע לבנו ורצה לבקר אותו... סו"ס כשה' אומר לו קח נא את בנך 'אשר אהבת' - אברהם עונה לה: את שניהם אני אוהב... והוא עלה על הסוס ודהר עליו למדבר לבקר את עשיו... וכאן הפרד"א מוסיף ואומר: ששרה הסכימה לאברהם שילך לבקר את ישמעאל בנו... אבל בתנאי אחד!!! שים לב מה התנאי: שאברהם הבטיח לה שהוא לא יורד מהסוס!!!!

כלומר: אין בעיה אומרת שרה... אתה מתגעגע לישמעאל?? תלך... אבל אל תרד מהסוס... תשאר על הסוס!!! תנהל איתו שיחה תוך כדי שאתה עדיין על הסוס...

אה... מה אתה אומר... מה פשר התנאי המוזר הזה? להישאר על הסוס?? אז זהו!! שכשנאי קראתי פעם ראשונה את הפרקי דרבי אליעזר הזה ברגע הראשון הייתי בהלם... ואז פרצתי בצחוק... ומיד התקשרתי הבייתה וסיפרתי לאשתי שיש כזה מדרש... אז זהו!! שאני ועוד כמה וכמה אנשים כמוני משום מה מבינים יותר מידי טוב מה פשר התנאי המוזר הזה ששרה היתנתה מאברהם... כי... גם אשתי עשתה לי תנאי מאוד מאוד דומה... הייתי בהלם לראות שיש לתנאים האלו מקור מפורש בפרד"א...

הסיפור הוא כך: אנשים שיש להם טבע לעזור לאנשים... אחת מתופעות הלוואי שמחסלות אותם מבפנים... **שהם נשאבים!!!** מגיע איזה מקרה קשה ואתה נכנס לתוך הסיפור... ובשלב מסוים אתה נשאב לסיפור בכל הרמ"ח והשס"ה... **וזה לא בריאו!!!** למה?? מכל הסיבות שבעולם... אחת הסיבות היא: שאם אתה נשאב... סימן שיש פה משאבה!!! מישוהו פה שואב אותך... מישוהו פה קלט אותך ולמד לחלוץ במקום הנכון והוא משחק לך ברגשותיו... ולצערנו הרב יש אנשים שיועדים את העבודה הזו מצוין... וזה מתקדם גם בבעל חסד... אבל בעיקר זה מתקדם בהם... שהם יוצרים לעצמם קב"ים ומנצחים את החולשה...

ושרה יודעת מי זה ישמעאל!! והיא יודעת גם שאברהם הוא אבא של ישמעאל!!! ואם אברהם הולך לבקר את ישמעאל הוא מוכרח בלמים!! הוא חייב את העזר כנגדו שישמעאל לא יצליח לפרוט על הרחמים ולא ישאוב אותו אלי... לכן לשרה אמנו יש תנאים וכללים מאוד מאוד קשוחים ומתכתיים!!! אתה לא נכנס אליו הבייתה... אתה לא יושב איתו על הספה... אתה לא נותן לו לנגן לך על המצפון... ואכן!!! אברהם נאמן לשרה!! אברהם מחויב לציווי של ה' בתחום הזה שכל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה... כן... ה' מכין את אברהם שכל מה ששייך לבלמים מול ישמעאל... שרה אמנו היא המרא דשמעתתא!!!

ואגב: לא לחינם דווקא בפרשת הכנסת אורחים... כתוב את הפסוק: ויאמרו איה שרה אשתך ויאמר הנה באוהל... ומכאן למידים ששרה הייתה צנועה... למה התורה בוחרת להדגיש את זה דווקא בפרשת הכנסת אורחים?? ללמדך שהכנסת אורחים צריכה בין היתר להיות מתואמת עם המעגל הסגור של הבית!!! כלומר: גם כשאברהם ישב בפתח האוהל וחיפש אורחים... והיה מוכן לשחוט שלוש בקר בשביל לשון בחרדל... אבל את כל זה הוא לא עשה לפני שהוא וידא שלשרה יש את המדור שלה לפי כבודה!! ושהגבולות של הבית נשמרים: כך שה'נה באוהל' זה חלק בלתי נפרד מה'אקחה פת לחם וסעדו לבכס'!!!

כן... כולנו יודעים שהאוהל של אברהם היה פתוח מארבע רוחות... כן... לפתוח עוד כמה פתחים לבית זה הדבר שהכי קל לעשות... מה שקצת יותר מסובך זה שאחרי שכל הדלתות פתוחות... יושב שם מישוהו בתוכי האוהל עם יד על הדופק ומשם הוא מנהל חפ"ק של גבולות למפתן הבית!!! יושבת שם שרה ויודעת מתי לשים ברכס! מתי לסגור דלתות... מתי צריך לגרש את האמה הזאת ואת בנה ממפתן הבית... רק בזכות המעצורים של שרה... ככה אברהם אבינו יכול לעשות חסד ללא גבול... כי במידת הצורך יש פה מישוהו שיועיד לבלום!!! יודע להציב מעצורים בזמן הנכון...

אנחנו כמעט ולא שמים לב... שאמנם אברהם אבינו נקרא עמוד החסד!! אבל למעשה ברוב הפעמים שהתורה משבחת את אברהם... זה דווקא לא על מידת החסד אלא על מידת הצדקה ומשפט!!! כי חסד זה כבר שלב ב'... אבל הא' וב' שאברהם אבינו מנחיל לבניו זה כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו אחריו לעשות צדקה ומשפט!! אברהם בעיקר עסוק בלהתמקד בחושן משפט!! להיות הגון!! להכיר בשני ובממון שלוו! ורק אחרי שאברהם מחנך לזהירות בדיני ממונות... שלא לרעות בשדות זרים, וולהשיב את הממון של סדום... אז הוא מתפנה ללמד אותנו פרק בחסד... ולמה זה כ"כ חשוב???

כי מי שמחונך רק על חסד... ולא על משפט!!! אז הוא אמנם מחונך לעשות חסד... שזה אומר שתקח... בשמחה... הכל שלך... תרגיש בבית... אנחנו בשששותך... אתה לא צריך אף פעם לבקש רשות... וזה באמת נפלא ומדהים!!! הבעיה היא שברגע שזה מגיע לממון של השני... כאן צריך לזכור להחליף דיסק!!! ההלו... בייחם לממון של השני אתה לא יכול לזרום ולהגיד אנחנו בשותך... לא!! זה חד צדדי!!! רק בייחם לממון שלך יש לך רשות להיות וותרן בממון... אבל מי יזכיר לך שאין שום ויתור על הממון של השני?? מי יזכיר לך שהשני לא צריך לסבול שאתה מוותר ולו מותר לעמוד על שלו... ואתה מחויב לחושן משפט הזה!!!

יש כאלו שעסוקים כל היום בלדת מוסר שצריך לוותר לשכן שפתח מרפסת בלי רשות!!! ונדמה לי שלפני שאתה נותן מוסר לשני להתחסד ולהעביר על מדותיו ולוותר!! קודם כל תתן מוסר לראשון שיהיה הגון ולא יעבור על שולחן ערוך חושן משפט מפורש!! קודם כל 'עשות משפט' ורק אח"כ אהבת חסד!! אברהם אבינו בראש ובראשונה יצווה את בניו לעשות צדקה ומשפט!! להיות הגונים בדיני ממונות... לזמום את הגמלים ולא לרעות בשדות גזל... על זה הוא לא נרתע גם מלהתעמת עם האחין שלו לוט ולהרחיק אותם... אחרי שהגבולות ברורים!! אחרי שעשינו מחיצות ברורים מה הרשות של השני באופן שיתפס עליו כגנב, רק עכשיו אפשר לדפדף לשלב הבא של חסד... רק אחרי שהאשה בבית קיבלה את המדור שלה לפי כבודה ועמדנו בכל המחויבויות שלנו... רק אז אפשר להתפנות לחסד...

ואכן... בשבועיים הקרובים אנחנו לקראת הסיום של המסכת השלישית בג' בבבות!!! אנחנו משלימים כעת שנה תמימה ויותר!!! שהתבצרנו בעולם הקסום של חושן משפט!!! לא יאומן... טור שלם מהד' טורים מתביית בדיני ממונות!!! תנסה להשוות אותו לכל אר"ח... לכל יו"ד... באו"ח יש לך את כל המצוות והמועדים... וביו"ד יש לך את כל הערכים של הבית היהודי ומאכלות אסורות ותשמישי קדושה... ומולם מי עומד??? טור שלם של חו"מ שמדבר על ערך אחד ויחיד: אכזרע געלט!!! ממון כשר!!! את זה אברהם אבינו לימד אותנו... ומיד אח"כ... מיד לאחר עשות משפט מגיע אהבת חסד והצנע לכת עם אלוך...
66

אף פעם לא הבנתי: למה תמיד עושים עסק ממטחי טילים שנשלחים לכיוון שדה התעופה?? למה זה נחשב להישג הכי מרשים מצד האויב? ולמה זה יותר גרוע מכל כביש אחר?? שיהיה ברור: 20 מטר של עומס תנועה בכביש אילון זה שווה ערך למטוס שלם מבחינת כמות אנשים וחזן מזה... סתם ככה שדה תעופה זה בסה"כ שטח אספלד... אין שם כמעט מה להרוס... ובכל זאת כולם עושים מזה עסק... למה?

נו... תגיד אתה למה?? מסיבה פשוטה מאוד:

פגיעה בשדה תעופה **זה לא פגיעה**!! זה בעיקר **אמירה**!!

זו אמירה **לא** למי שנמצא **כעת** בשדה תעופה ורץ למרחב מוגן... לא!! זו אמירה למי שכעת נמצא במרחק של 5000 ק"מ בשדה תעופה ובעוד כמה דקות הוא עולה על מטוס שיקח אותו לכאן... והטיל שפגע בשדה תעופה... הטיל הזה שורק לו באוזן ואומר לו: עזוב עזוב... אל תעשה את הטעות הזו... תעשה פרסה ותחזור... לא כדאי לך... כי ברגע שהמטוס רק ינחת בישראל... ואתה תחטוף טיל בכנך...

אה... אבל מדינה שלימה כבר שנה שלימה תחת טילים וממשיכים לנהל שגרת חיים...? כן... כל זה נכון למי שכבר זה נכון אפילו למי שנמצא בשדה תעופה עצמו בשעת האזעקה... ואתה יודע מה... זה נכון אפילו למי שנמצא כבר על המטוס בדרך לכאן... אבל כל זמן שלא נקיתי כרטיס, או עדיין לא עליתי למטוס... או הדלתות עדיין לא נסגרו עלי... ופתאום אני שומע שבנחיתה מחכה לי אזעקה אז עזוב... תן לי לחשוב על זה עוד פעם... אולי לא כדאי להתחיל עם זה... **זה הנזק של פגיעה בשדה תעופה!!**

יש הבדל תהומי בין מי שכבר כאן למי שרק רוצה להגיע...

מי שנמצא כאן, כבר לא עושה עסק... אבל להגיע לצפון? להגיע לארץ ישראל? זה כבר הרבה יותר שברירי... לא צריך הרבה... מספיק סיכון קטן וכבר שב ואל תעשה עדיף...

אנו צריכים לקחת את המסר הזה לעבודת ה' ולדעת!!!

לדעת שאחת הסיבות העיקריות למה כל ההתחלות קשות זה בגלל שכל זמן שהמטוס עדיין לא התניע... אני עדיין לא לגמרי סגור על עצמי וממילא כל חוסר נוחות וכל חוסר וודאות כבר מערער אצלי את הכל... עזוב... בא נרד מזה...

תבין שהשבריריות הזו קיימת רק בשדה תעופה שעדיין לא יצאת לדרך!! כל עוד שלא קפצת למים... כל עוד שאתה עדיין מתלבט... כל דבר הכי קטן מזעזע את כל היציבות... ואתה מקבל רגלים קרות... ולכן בשביל להתחיל!!! בשביל לתפוס את עצמי לידיים!! כאן צריך להתרכז ולשים גז בעיקר בהתחלה!! בשבוע הראשון תתמקד כולך בחיזוק שאתה נחוש לעשות... קח בחשבון שבשעות הראשונות או ביומיים הראשונים של החיזוק אתה עדיין לא סגור על עצמך... וממילא כל רוח יכולה להכריע אותך... תקפוז למים!!! תמריא עם המטוס וזהו!! תעמיד את עצמך בפני עובדה... החלטתי לקום בבוקר... החלטתי להגיע לסדר א' בזמן ובתענית דיבור שעה ראשונה... וזהו!! זו עובדה!! אם יש ערעורים תדבר איתי בעוד שבוע... אם יש מישוהו שרוצה ללעוג לי... אין בעיה... שייגש פקס בסוף השבוע... אני קודם רוצה להציב עובדות!!! אנחנו פה בצפון פוגשים את זה... אנשים מפחדים להגיע לצפון... אבל אין כמעט צפוני אחד עכ"פ בגלל התחנות שארז את החפצים וברח... תרכז את מערכת כיפת הברזל בעיקר מול שדה התעופה!! בעיקר לשלב של ההתחלה... שלפחות אז יהיו כמה שפחות אזעקות ולמנוע כמה שפחות פגיעות ישירות... אבל אח"כ... אחרי שבוע שנכנסת לעניינים... זה כבר פחות מסוכן... פחות שברירי... אל תשכח שגם אחרי שתפסת את עצמך לידיים עוד יהיו שטחים פתוחים... יהיה פה ושם ריפיון אבל בהתחלה...? בשדה תעופה? אין כזה דבר שטחים פתוחים!

כל השטח הפתוח של שדה תעופה זה תעופה... בינה זאת.

עוד יותר טוב... ועוד יותר טוב

ותמיד טוב!!!

המשך: ואילו אני... יתכן שאני עושה את אותו מעשה בדיוק... אבל אצלי זה סתם דיכוי אישי... אין פה אישיות מרוממת!! אלא דיכוי אישיות!!!

שתבין: במדינת ישראל יש המון נדיבי לב... כל פארק וכל בית חולים וכל מבנה ציבורי מלא בהנצחות של נדיבי לב שתרמו את המקום... לעומת זאת תלך למדינה קומוניסטית כמו צפון קוריהא... שם ככולם קמצנים... אין שם נדיב אחד שתורם משהו... מה יש?? למה הצפון קוריאנים כאלו אנוכיים... למה הם חושבים רק עצמם ולא מוכנים לתת משהו לטובת הכלל? למה רק במדינות המערביות יש כ"כ הרבה נדיבים ותורמים??

נו... מה התשובה?? הצחקת אותי!! הסיפור הוא הפוך ב-180 מעלות!

במדינה מערבית כמו מדינת ישראל... האזרח קיים!! יש לו נוכחות!! מאפשרים לך להרויח הון אישי... אתה מכניס לכיס שלך 83% מהרווח... ואז מתהלך לו המיליונר... ונדבה אותו רוחו להקצות 10% מהרווחים לעזרה לקשישים ורפואה דחופה וכל הכבוד לו... בהחלט יפה מצידו על נדיבות הלב... אבל בצפון קוריהא?? איפה... זו מדינה קומוניסטית!! לוקחים ממך 90% מהרווחים לטובת המדינה (הלוואי מדינה) ומשאירים אותך לרעוב עם כמה אגו... אזרח קוריאני לא תורם **כי אין לו מה!! הוא מחוק!!** לא זו בלבד... אם אזרח קוריאני יופיע בנדיבות לב ויציע לנדוב משהו... יתנפלו עליו... זה לא חוק!! סליחה... מאיפה בכלל יש לך כסף לתרום... אין לך את הזכות להחזיק כסף מיותר... אם יש לך כסף מיותר זה אומר שיש לך הון אישי... היישר לכלא... כן... כפשוטו...

אתה קולט? מי יכול לתרום 10%??? מי שיש לו מרחב אישי של 90%!!

אבל מי שעשקו ממנו 90%... אין לו ממה לתרום!! הוא מחוק!!

ואני כעת רוצה לשאול אותך שאלה נוקבת ויורדת עד תהום:

האם נראה לך שהיהדות שלנו היא גם קומוניסטית??

האם היהדות שלנו גם דוגלת שהכל שייך לאלוקים ועקרונית שום דבר לא שייך לך... ומה שכן יש לך תגיד תודה... כי עוד מילה אחת... גם את זה ניקח לך?? התשובה היא: לא!!!! חס ושלום!! עפרא לפומיה... אבל עזוב... בא נעזוב כעת מה נכון... אני שואל: מהי התחושה??

מפחיד לומר: אבל באיזהו מקום זו התחושה שאנחנו נותנים לעצמנו! יש בימינו סגנון מסוים של חיזוקים חובבניים שהיום זה מוכיח את עצמו זה עובד טוב... אנחנו מעודדים את זה ואנחנו לא שמים לב את גודל הנזק שבזה. מדובר בסיפורים

ומה הבעיה הכי גדולה...?? שאנחנו מזהים את החרדתיות הזו כיראת שמים... מבחינתנו יש פה הישג!! תראה איזה יראת שמים יש לי... ולכן אנחנו גם מעודדים את כל השפראך של ה-תגיד תודה ותשתוק!!!

הההלו... הגיע הזמן שנבין שלהפוך את היהדות לקומוניסטית זה לא הישג!! גם אם נרויח ריווח נקודתי של תוצרת רוחנית שכולם יתפקדו כמו פסלים ויפחדו מאיפה תקפץ להם הקפיצה וכו' אז הצלחת להגדיל את הקופה של היהדות... אבל לא!! ההפסד גדול מהריווח!! **התורה מתנגדת לגישה הזו!!**

התורה לא קומוניסטית!!!

התורה מכירה במרחב האישי שלי! אני קיים!! ה' רוצה שאני אהיה פה!! שיהיה לי נוכחות משלי!! ומשם אני אתעלה אליו, אבחר בו... ה' רוצה את הנדיבות לב שלי... ובשביל ה' צריך אותי פה!!!

אני אתן לך עוד דוגמא משעשעת איפה זה מגיע לידי ביטוי...

בהלכות נטילת ידיים לתפילה יש דין שאם אין לו מים מצוים, אז צריך לטרוח ולחפש מים... כמה צריך לטרוח? אז ככה: אם הוא בלאו הכי הולך לכיון מסוים... וזה על הדרך... אז צריך ללכת עד ארבע מילין קדימה... אבל לחזור לאחוריו במיוחד בשביל נט"י? זה רק מיל אחד!!

אני זוכר שבתור בחור עוייבד לא הבנתי את הדין הזה... אם כעת רצון ה' שאני אטול ידיים לתפילה... נו... אז מה הרבש"ע שואל אותי? שמוליקל שלי... מה התכניות שלך היום? איפה אצלך קדימה ומה אחורה?? התחשק לי לענות לרבש"ע: מה פירוש מה התכניות שלי?? אין לי שום תכניות!! אם כעת רצון ה' ליטול ידיים אז זו התכנית היחידה שקיימת!! זה ה-קדימה שלי... וכל דבר אחר זה אחורה... אז זהו שלא!! ה' לא רוצה אותי כזה!! ה' לא רוצה אותי מחוק!!

ה' רוצה אותי עם מרחב אישי משלי!! שיש לי גם נוכחות משלי... את התכניות האישיות שלי... לאן אני מתכנן ללכת... מה אצלי קדימה ומה אחורה... ועל פי זה תבנה את לוח הזמנים של נטילת ידיים...

כל מה שכתבתי כאן באריכות... מוזכר בספר תהילים בשני פסוקים:

השמים שמים לה' והארץ נתן לבני האדם!!!
שמעת??

ה' נתן את הארץ לבני אדם... מה קרה?? למה ה' נתן את הארץ לבני האדם?? אתה יודע למה?? כי **לא המתים יהלוקה ולא כל יורדי דומה!!**

מי שלא קיים לא יכול להודות... בשביל להודות לה' צריך מרחב אישי... בשביל לתת **מעצמן** לה' צריך שיהיה פה מישהו!! שהוא יהיה!! בשביל לתת ביכורים צריך 'האדמה אשר נתת לי ה'!! ולכן--- **ואנחנו נברך קה מעתה ועל עולם...** בזכות מה אנחנו ודווקא אנחנו זוכים לברך את ה' ולהלל אותו כעת בהלל?? כי **הארץ נתן לבני אדם!!!** היות וה' נתן לי מרחב אישי משלי!! ממנה אני יכול להתנדב ולתת לו יתברך ולהללו...

בומבסטיים ומשפטי מחץ שמופרכים לאויר ללא הודעה מראש כמו איזה מטח רקטות... ש-בום!!! והמסר הוא אחד: חססססר לך אם תעזי לחשוב פעמיים!!! כן... טבעי שזה יקרה בדור שלנו... שהכל הולך בלחיצת כפתור... לוחץ... משגר וממשיך הלאה... ואם זה עובד טוב אז למה לא!!! בטח שזה עובד!!! תחשוב שילדים בכיתה ב' יתנהגו לא יפה... והרבה צעק עליהם כמה פעמים ושום דבר לא עזר... יום אחד הרבה החליט סטופ!!! אני רוצה להכניס להם יראת שמים אחת ולתמיד!! הרבה הזמין הסעה... לאיפה?? לבית העלמין!!! יש בדיוק לווייה של מישהו... והרבה עושה לילדים עבויידת הכנה... תשמעו ילדים... תראו מה קורה לילד שמרים יד על חבירו... תראו מה קורה לילד שעובר על רצון ה'... קדימה... אתם רואים איך מורידים את המת לקבר? רואים איך מכסים אותו?? אז הנה!!! זה!! זה מה שקורה לילד שחושב שהעולם הוא הפקר... וקדימה... לחזור לכיתה...

נו... זה יעבוד?? **בטח שזה יעבוד!!! הכיתה שלו תהפוך לבית עלמין!!!**

זה פחות או יותר הכיוון היום... אנחנו היום לא רוצים ללמוד מוסר כי זה מריר... לא רוצים להטיף שצריך לקיים מצוות ולהרגיש כמו איזה תקליט שבור... וסתם ככה אנחנו רוצים להיות ידידותיים... מה עשינו?? מצאנו פתרון מדהים!!! סיפורים ומשפטים קצרים שלקוחים מחצאי משפטים שגדולי עולם אמרו בסיטואציה מסוימת... ובמקום להגיד שצריך לקיים מצוות ולטפס יום על יראת שמים... חבל... זה לא פוטוגני!!!

אתה מכין משגר עם כמה סיפורים שהמסר שלהם ש... שתון שניה הכל נגמר... ומי שהעז להתלבט... בשלב מסוים זה נהיה מאוחר... וזה שגרם קפיצת לחבר שלו... הוא כעת מסתובב במחלקה אונקולוגית... זה מתקבל יפה כי תכל'ס לא אמרת כלום... זה כמו אותו רבה שלא צועק על הילדים שיפסיקו כבר ושיתנהגו יפה... הוא רק לקח אותם ללוויה והמת דיבר!! הדינמית דיברה!!! המכונית תופת התפוצצה... תגיד תודה לה'... כי... כי שום דבר לא שייך לך... וגם מה שכן שייך לך הכל שלו... זה הרי משפט כ"כ נכון ופשוט!!! אבל השאלה היא: מה פה הנימה?? האם הנימה היא שהכל **ממנו** יתברך!! או שהכל **שלו** ולא שלך... ובמילים אחרות: תזהר לך... תן לו לפני שהוא יקח לך...

זה במילים אחרות להפוך את היהדות לקומוניסטית!!! ומה הפלא שאני מסוגל לעשות מעשים נאצלים שר' חנניה בן תרדיון עושה... וכשאני עושה אותם אין בזה שום מעלה... רק דיכוי אישי!!! כי אני סתם חי בתחושה של אזרח קוריאני ש... שמי אמר שיש לי בכלל זכות קיום... מהר לתת לצדקה לפני שהמשטרה החשאית תעלה עליך... כן... זו התחושה... אם אני אלק לישון בלילה כשקיים ספק רחוק אולי יש לי ממון עניים בכיס... אני מתחיל כבר לא לראות לגלולים ולך תדע... יגלגלו אותם מכל המדרגות... כל טוב כל טוב... קח... קח מאתיים שקל... קח אלף שקל... העיקר תן לי לחיות ואל תסגיר אותי לשלטונות. זו תפיסה קומוניסטית!!!

הדת היהודית מחייבת שה' רוצה אותי!! רוצה בקיומי!! רוצה את הנוכחות שלי!! ה' מעוניין באנושות!! הרב פינקוס זצ"ל נאבק בקנאות לטעון שאברהם אבינו הוא לא רק אבי האמונה, הוא גם אבי האנושות, כי עד אברהם אבינו האמונה הייתה מנוגדת לאנושות... או אלוקים או אנוש!! ואם אנוש רוצה לחיות אין לו ברירה אלא לעשות מה' חולין... ואברהם מחדש שהאנושות היא הכי הגדול ביותר להיות עבד של ה'!!

וכאן אני חוזר לכותרת המאמר... עוד יותר טוב ועוד יותר טוב ותמיד יהיה לי רק טוב... בשניה הראשונה ששמעתי את זה... אוטומטית הסתייגתי... אוי... כמה שהשיר הזה מאפיין את הדור הצעיר והמפונק... שצריך שיהיה לו טוב ורק טוב ותמיד טוב... ובורא עולם נועד לעבוד אצלי ולעשות לי טוב... הההלו... אולי הגיע הזמן שתעשה גם אתה טוב לבורא עולם... זה היה המושל הראשון!! אבל כשמעתי את השיר הזה שוב ושוב... פתאום זה עשה לי טוב ויותר טוב ותמיד טוב... ופתאום קלטתי!! הההלו... האירוע פה הוא טוב!! עד כמה שאני בן של אברהם אבינו... כמה שאברהם אבינו הוא הראש וראשון לאלו שמוכנים לנשום אבק שריפה ולשחוט את בנו יחידו ע"ג המזבח ומוכן למות בשביל ה'... **אבל עדיין לא זה האירוע!!** סו"ס הכרטיס ביקור של אברהם אבינו זה הכנסת אורחים!! זה טוב ועוד יותר טוב ותמיד טוב... אברהם אבינו מנחיל את ההכרה שה' מעוניין באנושות!! מעוניין בנכחות שלי... שאני אהיה!! ומשם אני אגיד לו תודה ואתנדב לו ואפגוש אותו... כלומר: כמה שאברהם אבינו מוכן לתת את כולי לה'... **זה כבר תחנה שניה!!** כי התחנה הראשונה אצל אברהם אבינו, זה הנוכחות שלי!! הההלו... ה' רוצה שתהיה!! תאכל... תשתה... תהיה... שבעת?? בטוח שאתה שבע?

אווה... עכשיו בא נברך את ה'!! עכשיו יש מה לברך!! מקודם לא יכולת לברך את ה' כי היית רעב... היית לא מספיק חיי... והרי לא המתים יהלוקה... עכשיו שאתה עשיר ומדוש... בא תתנדב לה'...

הנושא הזה הרבה יותר נרחב ממה שהספקתי לכתב... אני רק יכול להגיד לך שהתובנה הזו הגיעה לי בעקבות החוברת שהוצאתי שנה שעברה על השיקום של ההתאבנות והחרדתיות של חודש אלול!! וכתוצאה מהתלבנות הדברים פתאום קלטתי ש'אלול' זה בסה"כ קצה הקרחון... ההתאבנות שלנו בחודש אלול היא בסה"כ הסימפטום... שם זה מתפוצץ... אבל הבעיה האמיתית מתחילה עכשיו!! מהיום הראשון של השנה... משהו קרה לנו בשנים האחרונות שדווקא היראים והשלימים מתוך רצון טוב להגביר חיזוק ויראת שמים אנחנו חיים במגמה של הדחקה של האישיות שלנו... אנחנו נורא מפרגנים לבורא עולם ועל הדרך הופכים את היהדות לקומוניסטית ומדחיקים את עצמו לפינה ובאלול זה מגיע לפיצוץ... שאז נדלקת נורה אדומה... אבל זה לא אלול זה הדחקה של המרחב האישי בשם היהדות זה לוחץ לוחץ עד שזה מתפוצץ בפנים!! אם הזדהית עם מה שנכתב כאן... תעודד אותי להמשיך לפתח את הנושא החשוב הזה...

טבעי מאז אנוש ואילך העולם חי בהפנמה! או שאני מתעלם מבורא עולם ואז יש לי קיום!! (מה שנקרא דור אנוש) או שאם אני מכיר בבורא עולם אז העולם הוא רע... ומה ההוכחה הכי מוחשית לזה???

שאם תשים לב... מהי הדרך היצירתית שאברהם אבינו לקרב אנשים תחת כנפי השכינה?? באמצעות הכנסת אורחים... אכילה... שתיה... לינה... אש"ל... בואו תאכלו... לשונות של בקר בחדל...

מה קרה?? למה אברהם בחר בקמפיין של מסעדה?? מה... אולי אברהם גם הסתובב בבני ברק והשתכנע שצ'לונטיה זה מה שתופס את הציבור?
לא!! זה היה עקרוני!! אברהם אבינו מנחיל את האמונה היהודית באמצעות ביטוי של נוכחות!! כן... תאכל... תשתה... תישן... תהיה!!!! קודם תהיה!! ועכשיו, אחרי שיש לך נוכחות!! בא ניקח את זה ונברך לה'... ה' רוצה שתהיה!! ומשם תברך אותו!! מההוייה הקיימת שלך...

אברהם מעמיד את האמונה ברקע של אכילה ושתיה! ה' רוצה נוכחות!
והנה... לזה קוראים עולם הידידות!! ה' רוצה שתהיה פה איתו!!

וכעת!!!! כעת תבין את ההבדל התהומי בינינו לבין השכנים שלנו...

שים לב: אנחנו כבר שנה שלימה במלחמה רוויית דם מול אנשי דת מוסלמים!! עזה... איראן... לבנון... עירק... ותימן... בא נראה אותך... תנסה להגדיר לי במילה אחת מה ההההנקודה שמאפינת את מלחמת הדת האיסלאמית כפי שהיא מתגלה מול עינינו?? התשובה היא:

לזרוע כמה שיותר הרס וחורבן ולהשחית ולכלות ולשכל ולהמית ולרצוח ולטבוח ולעשות רע רע רע רע רע ורק רע... שים לב: שזה כל הנושא שלהם... הכל נשק ותחמושת ואמצעי לחימה שמטרתם אחד ויחיד: להחריב!!!! זו המילה!! זה היעד!! זה השטייגן!! שתבין: כל מחבל חי בתפיסת עולם **שיש מצוה למות- בשביל להרוג!!!!** אתה שומע??

אני חוזר שוב: **יש מצוה למות!!!! בשביל מה?? בשביל להרוג!!!!** שאני אחזור עוד פעם?? ואני שואל אותך: אלוקים אדירים: מה יכול להיות ההיגיון שאלוים ירצה שכן אדם ימות בשביל-- לזכות להרוג?? למען ה': איך מצליחים!!!! להגיע לכזה עיוות מטומטם??

והתשובה היא: כן!! קיים היגיון אחד ויחיד שיכול להסביר את התפיסה ההפוכה הזו!!!! ומה?? שכל מוסלמי שטוען שיש עניין להתאבד בשביל להרוג אנשים!! טמון בזה שהתפיסת החיים שלו שהבורא רואה בעולם שלו כאויב!! ולכן ה' מעוניין להשחית את העולם... וממילא אנחנו בתור אנשי דת מחויבים לקדם את ההשחית הזו... (וממילא אם גם אתה תתפוצץ ותתפגר על הדרך... אז זה חלק מקידום מהעיסקה של להשחית ולאבד ולכלות)

וזה ההסבר היחיד להתנהלות שלהם!! התנהלות של השחתה!!

ושתבין: יש היגיון בתפיסה שלהם... הם לא לגמרי טועים!! סו"ס אל תשכח שהעולם שלנו מלא ברוע... גם אנחנו מודעים שהשקר שולט בעולם... וכעת הרע גובר על הטוב... אלא שהמוסלמי מסיק מסקנה שאלוים רוצה לסגור את העולם ובא נעזור לו לעשות את זה!! ובדיק על הנקודה הזו מגיע אברהם ומחדש: לא!!

כאן כתוב שבשביל להודות ולהלל לה' צריך שיהיה לי נוכחות משלי!!

כמובן שמי שניצל את הנוכחות שלו והחליט שכוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה... על זה נאמר: **'לה' הארץ ומלואה'- קודם ברכה** ה' יראה לך מי פה בעל הבית... אבל אם אני מברך את ה' ומודה לו על הארץ הטובה אשר נתן לך... ה' מסכים איתי... כן כן... והארץ נתן לבני האדם!!!

מי שמודה לה' ממקום של אוי... ה'... שום דבר לא שייך לי... הכל שלך... אני לא קיים... אז הוא נכנס לרשימה של- **לא המתים יהלוקה ולא כל יורדי דומה...** חבל... מי הפסיד פה? הרבש"ע הפסיד!! היה פה כלי שהיה יכול להודות ולהלל לה'... אבל הוא נמחק... הוא יורד דומה!!!

מילא מלאך המוות הרג אותך... אבל לך אין רשות למחוק את עצמך ולגזול מה' את ברכתו... לגזול מה' את המרחב האישי שלך!!

תכל'ס: מה זה קשור לפרשת השבוע???

שזו ההההנקודה שאברהם אבינו מנחיל בעולם!!

כבר בשבוע שעבר פתחתי קצת את הנושא הזה... שההמצאה הגדולה של אברהם אבינו **זה לא** שהוא גילה שיש בורא עולם!! את זה כולם ידעו גם לפני... עיקר הגילוי של אברהם אבינו... **שהוא גילה את עצמו!!** הוא גילה **שיש לי מה לתת** לרבש"ע!! אברהם אבינו גילה שיש צורך בי!!

וכאן מגיע השפיץ של הנקודה... כן... ה' רוצה אותי... הבנתי... אבל מה הוא רוצה ביי? הוא רוצה בעיקר את **עצם הנוכחות שלי!!** שאני אהיה!!!! שהנה אני!! ומהמרחב האישי שלי אני בשבילו...

שלא תבין: אברהם אבינו הוא רעיה נאמנת שעושה המון דברים בבית... קיים אברהם אבינו את כל התורה כולה... אפילו עירובי תבשילין... הוא מנהל את כל משק הבית של הרבש"ע... אבל עדיין!! עם כל הכבוד לבישולים, גיהוצים... כביסות... ניקיון... עדיין!! מה החתן מצפה מאשתו? **שתהיה!! שתהיה לו אישה!!** עצם הנוכחות שלה!! הוא רוצה להיות בעל לאישה... כל המשימות שמסביב זה כבר עניינים טכניים... העיקר זה עצם הנוכחות! אברהם הוא הראשון ו... והאחרון שגילה שה' רוצה את ה**נוכחות שלי!!** ואיפה רואים את זה בצורה הכי בולטת??

הדת היחידה שדוגלת באנושות זו היהדות!! הרב פינקוס זצ"ל ממש נאבק על זה... לטעון שאברהם אבינו הוא לא עמוד האמונה... אלא עמוד האנושות!! כי עד אברהם אבינו לא הייתה הכרה באנושות... מדור אנוש ואילך העולם חי בתפיסה שאלוים לא מסתדר עם העולם שלו... הבורא מתנגד לעולם שלו... הבורא מעוניין בחורבן העולם... והבורא גם מעודד את חורבן העולם!!!!

ובינינו... אפשר להבין את ההיגיון שבזה... סו"ס העולם שלנו בעצם הטבעיים שלו מכריז מרד במלכות ה'... סו"ס גם אנחנו מחונכים שה' ברא את כח הרע ששולט כאן בעולם נגד ה'... וממילא באופן

השיקול האישי של לוט והמחיר

האישי שלו...

מסכן לוט!! אני ממזה מבין אותו... הוא האחיין היחיד שהלך במס'נ בעקבות אברהם... הוא עבר את כל הכבדת דרך כמו אברהם... הוא גם נפרד מארצו וממולדתו ומבית אביו... וכל הכבוד לו... ובכל זאת!!! בשורה תחתונה אף אחד לא מעריך אותו... אף אחד לא מעריך אותו כפי שמגיע לו... ולמה??

כי מה לעשות... אברהם שם אותו בס'ס אברהם זה אברהם... הגדול בענקים... ומול אברהם לוט באמת גאריניט... אבל הההלו... אז מה וליד אברהם אני אפס... אבל אני גם שווה משהו!! גם אני עשיתי מהפך אישי ויש לי קבלות בידיים! מה אני אשם שאני במקרה אחיין של אברהם אבינו, (ואני גם דומה לו בקלסטר פנים בין הייתר... כך שכל אחד שנותן לי שלום עליכם... ואחרי דקה קולט שהוא טעה ואז הוא עושה 'הקש ביטול'...)??

זה לא נעים!!! תסכים איתי שזו הרגשה מאוד לא נעימה!!

יום אחד נמאס ללוט... די... גם אני רוצה להרגיש שווה!! אני מעדיף ללכת למקום של רשעים... ושם!!! שם כן 'ספר' אותו!! אם אני אגור ליד סדום... אוהו... כאן יעריכו אותו!! אני אהיה צדיק בסדום... ויעריכו אותי וזה מגיע לי ביושר!! אוי... כמה שאני מבין אותו... ובינינו... בדור שלנו יתכן שזה גם שיקול נכון... תכל'ס... הוא באמת עובר לסדום!! ושם הוא באמת הצדיק הכי גדול!!! ביושר ובצדק!! לוט בייחס לסדום זה ממש על משקל נח איש צדיק... כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה...

אבל כאן!!! בדיק בנקודה הזו קרתה הפשלה הכי טראגית!!!

שהבנות של סדום סו'ס מעריכות אותו... הדמות של אברהם כבר לא מאפילה עלי... ואז באמת הם ראו באבא שלהם את האדם הכי צדיק שקיים עלי אדמות... וברגע שסדום נהפכה... היה ברור להם כשמש בצהריים!!!! שהתרחש פה שייכפול של המבול!! כככולם רשעים... לוט הצדיק היחיד בעולם... וממילא כולם מתו... ומי היחיד שנשאר?? רק לוט!!!! רק חבל... כשנח נשאר... לפחות הוא נשאר עם שלושת בניו ונשי בניו ואילו כאן לוט נשאר רק עם בנותיו!! בלי 'לוקחי בנותיו' וגם בלי אשתו... נו... אז מה יהיה??

וכן לוט היה אמור לתקן אותם... בנותי הקרות: כן כן... אני צדיק... אבל צדיק בסדום!!! תדעו לכם שיש עוד לאן לשאוף... יש צדיק אחד ששמו אברהם שהוא צדיק לא רק בייחס לסדום אלא גם בייחס אלי!! והוא הדמות האידיאלית שאליה עינינו נשואות כעת וברגע שנצא מהמערה הוא צועדים היישר לזרועותיו!!

אבל לוט לא!!! לא אומר לבנות שלו את זה... הוא נותן להם להמשיך לחיות ב'מערה'... להמשיך לחיות בשאיפות נמוכות... ולמה לא?? כי בדיק בשביל זה בחר עד עכשיו לגור בסדום...

והוא שילם את המחיר!!! מי שבשביל להרגיש שווה... נאלץ לחיות בסביבה נמוכה... המחיר הוא שראף השאיפות הוא בהתאם... והבנות שלו היו בטוחות שהנה!! לוט הוא האדם השלם בבריאה!!! וצריך לקחת את זה בחשבון!! לפעמים שווה לשלם מחיר אישי!! להרגיש קצת נחות ושווה פחות בייחס לאנשים גדולים יותר... בשביל להרוויח שיהיה לילדים לאן לצמוח... אז נכון שאני אשלם את המחיר האישי שאני פחות מוערך... אבל לפחות הילדים שלי לא יהיו מואביים!! לא יחשבו שהעולם נגמר ב-אבי!!! זה

שיקול אישי כי זה מחיר אישי...

להגיד לך שהייתי עומד בזה? לא יודע...

לוט לא עמד בזה!! אבל שתי נכדות שלו... רות המואביה ונעמה העמונית כן עשו את כבדת הדרך הזו... הסכימו לוותר על הכל... להפסיד ראש לשועלים בשביל לזכות ולהיות זנב לאריות... וישם כסא לאם המלכות!!! זו רות המואביה שהסכימה להיות זו שאומרת בבושה: מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואני נכריה ודו"ק...

החורף מתקרר והלילה מתארך... ואין הסיר ישאר חם עד הבוקר...

בנצי השבוע קיבל את התפקיד הנחשק!!! להיות האחראי בבית שלנו על אגף ההסקה וההבערה!!! אצלנו בבית יש כלל ברזל: אסור לילדים לגעת באש... כי אש אש חם חם, אש דבר מסוכן כידוע... והילדים כידוע מאוד אוהבים לשחק באש... אז זהו שאצלנו בבית צריך לחכות בסבלנות עד גיל בר מצוה... ומי שמגיע לבר המצווה אז אבא נותן לו את התפקיד להיות אחראי על ההסקה... עד... עד... שנמאס לו...

אבל להיות אחראי על ההסקה זה לא רק תחביב... **אלא זה גם אחריות הלכתית מסועפת ביותר!!!**

זה לא צחוק... מגיע חורף... גם נהיה קר וגם הלילה נהיה ארוך... ותחשוב שהגיע יום ששי ואמא מורידה את הסיר מהכירה בשעה 4.00 ואיכשהו זה אמור להמשיך להיות רותח ומבעבע עד!!! עד 11.00 בבוקר... עד סעודת שבת בבוקר... מאיפה בדיוק?? זה אתגר!!! (תנסה לדמיין בית בלי גז ובלעך, בלי פלטה, ו... וגם בלי להבעיר אש כי שבת היום... נו... בבקשה...) זה דורש היערכות ותכנון וגם ניסיון... והכי הכי: בקיאות גדולה בהלכות שבת...

אז הנה... בדיק בשביל זה לבנצי היה בשבוע שעבר בר מצוה... ואבא לימד אותו בין הייתר גם את זה...

אז ככה: עם ישראל מאז ומעולם היו יצירתיים... ויש להם שלל פתרונות מגוונים. לדוגמא: אחותנו בתיה בת העשר שלאחרונה נישאה בשעטו"מ לצורבא מרבנן ר' שכניהו... מידי בוקר אבא שוחט לה את הגוזלות והיא מורטת ומניחה על ג' פטפוטי כירה ומבשלת... ואז!! היא לא תמיד יכולה לדעת מתי הוא חוזר... כי לפעמים 'משכתי' שמעתא' והוא שוכח את עצמו וחוזר מאוחר... ותכל'ס היא רוצה שהאוכל ישאר חם... מה היא עושה? היא אורזת את התמחוי ומטמינה אותו לא פחות ולא יותר בחול!! כן... תעשה משהו... לחול יש טבע שהוא מחזק מצב קיים... תשים משהו חם הוא יחמם אותו ואם קר יקר אותו... כמובן שהילדים עוזרים לה... לפני החידר הם חופרים לה את הבור ויש עקשען... אבל זה רק כעת לבנתיים... כי בדרך כלל היא נוהגת להשתמש בפסולת של זיתים שנקרא גפת... (אחרי שכותשים את הזיתים ושוב דורכים ושוב לוחצים... עליו עד שמוציאים מהיתר את כל הנשמה של הלחלוחית... אז הקבצ' הסופי שנשאר בסוף אחרי הכל... זה נקרא גפת!) וזה ממש גוף חימום! זה בקבוק חם לכל דבר... חום עצמי!! רק כעת זה עדיין מוקדם... ממש תחילת עונת המסיקה ועד השלב הסופי של הגפת זה עוד לפחות חודש וחצי... ולכן לבנתיים יש לנו את ה'שומר חום' ששמו חול...

אבל כל זה לא רלוונטי בשביל בנצי!! כי גם חול וגם גפת... שניהם 'מוסיפים הבל' ולפני 9 שנים בערך... אבא חזר מעליה לרגל וסיפר בדברמטיות שהמתרגם ב'כלה' הודיע מטעם לשכת הגזית על גזירה חדשה שאסור להטמין בדבר המוסיף הבל גזירה שמא יטמין בגחלים ממש (ואם יטמין בגחלים הוא יבא לחתות בהם זה מבעיר) ומאז אי אפשר להטמין לא בגפת ולא בזבל, ולא בחול וכו'... **חול** מצוין ליום **חול**... אבל לא לשבת...

אז יש לנו את ר' קלמן הנגיד... שהוא שיהיה בריא... מטמין **בגזי צמר!!!** כואב הלב... גיזי צמר זה חומר יקר... יש פה ילדים בשכונה שרועדים מקור בחורף... תן לאמא שלהם את הצמר שתעשה מזה סוודרים... מה אתה מטמין לי בצמר? וארגן לך תרומה של קופה של תבן... זה שומר חום לא פחות... אבל כנראה שלא כ"כ קר לו בחורף... (אגב: ר' קלמן זה שם בדוי... משקילי לשה"ר מובנים... מה לעשות, אני כועס על הניתוח שלו... חוץ מזה שלהטמין בגזי צמר זה כאב ראש... כי סו'ס הם גם מוקצה בין הייתר!! כי גם מי שמטמין בהם לא מייחד אותם להטמנה... יום אחד הוא יעשה איתם משהו... כך שאפשר להטמין בהם רק אם אתה לא נוגע בהם... ואז צריך את הנס' שהם יקבלו את הצורה של הסיר וישארו ממושמעים ולא יזוזו... אבל אם הוצאת את הסיר והם התפזרו לתוך הבור... אז הלך לך ההטמנה... תאכל 'אותה' קר...)

אז תכל'ס... מה אנחנו עושים? אז ככה: זה מאוד תלוי... לדוגמא: שבוע שעבר הגיעו אצלנו אורחים חשובים!! אבא החליט שנשחט עגל לכבוד השבת שלהם!! ונכניס אותו כמות שהוא שלם בתוך התנור! ובשביל שכולו יצלה עד הסוף אורך לו המון זמן בתנור... אבל בשבילנו השיקול הזה משחק לטובתנו... כי ככה מותר להשאיר אותו בתנור ואין בזה גזירה שמא יחתה כי אתה מתיימש מזה כל הלילה ו'בונה' על זה רק למחר... ועד מחר ממה נפשך זה יהיה מוכן ואין כבר חשש לחיתוי... אבל זה מותר רק בתנאי ששורקים את התנור בטיט בסיידר... רצתי מחר לנהר... הבאתי 'בוצק'... ואחרי שאבא הכניס את העגל מרחתי את הבוצק... זה המקריים המעניינים אבל יש את הסיפורים הקלאסיים... שבת שגרתית... אמא הראתה לי שני סירים!! אתה רואה?? זה סיר של המרק **ללילה** זה סיר צ'לונט למחר **בבוקר**... אז הסיר של המרק זה לא בעיה... בדקתי שהוא מבושל כל צרכו... אח"כ היצאתי למטה מתחת הכירה ובדקתי את הגחלים וזיהיתי שאריות של קש וגבבה... הוי... יופי... קש וגבבה זה אמנם חומר בעירה פחות איכותי כי הוא מתכלה ולא משאיר גחלים (כך שחסר לו את החום לטווח ארוך) אבל בשביל ליל שבת זה ממש כמו כפפה ליד!! הסתדרנו... **אבל הצ'לונט ? ! ?** מה יהיה עם הצ'לונט של מחר? צ'לונט זה הסמל ודוגמא **למצטמק ויפה לו!** המבינים יודעים שצ'לונט עסיסי זה צ'לונט בצבע של קולה!! שחחור משחור!! וכאן עיקר האתגר... איך אני לוקח תבשיל מצטמק ויפה לו בו בזמן שאני צריך אותו דווקא למחר... והוא עוד חייב להיות רותח!! איך?? מאיפה? אז מילא בקיץ... כירה שהסיקה בגפת ובעצים שזה חומר בעירה שכן משאיר גחלים וזה חם!! יש אפשרות של היתר להשאיר את זה על האש בתנאי שלפני שבת גרפת את הגחלים או קטמת אותם באפר... בשביל הקיץ זה מספיק בשביל לשמור חום... אבל עמוק בתוך החורף... גם קר, וגם גרפת את הגחלים... אה... זה כבר לא חום שתופס (חשוב לציין שקיימת שיטה בשו"ע שפותר להשהות כל צרכו באינו גרוף...)

אז בשבת האחרונה... לפתע פתאום... עשר דקות לפני שבת נחת עליה איזה ישיבוחר שנתקע בדך... אל תשאל... ומהרגע להרגע אמא הייתה צריכה להוסיף עוד מנה נוספת בשבילו... אבא זרק לתוך הסיר צ'לונט עוד שוק ומשולש וחתיכת בקר **לא מבושלים בכלל!!** הופה!! ברגע שהכנסת בשר חי לסיר בכניסת שבת... זה מעניק לך אור ירוק להשהות את הסיר על הכירה!! כי אין חשש שייחתה כי שוב הסיר הזה לא רלוונטי להיום... מי ששם בשר חי בסיר זה אומר שהסיר הזה יצא לו מהראש עד מחר בבוקר... (אבל מה יקרה אם אותו בחור ירצה לקיים מנהיג ישראל של טועמיה באישון לילה בשעה שהרחמים גוברים בעולם? האם גם ככה'ג שרי מדון קדרא חיתא? וצ"ע) אבל זה לא תכל'ס ככה... אי אפשר לבנות כל שבוע על נס אחר... בפרט שעוד מעט באמת יהיה קר... אז לא תהיה ברירה!! אם בחודשים נבט ושבת יהיה מאוד קר... אנחנו נאלץ לעבור לסנדרט של צלי של גדי... שהשילוב המנוצח, של צלי מצד אחד וגדי מצד אחר, זה מינון מאוד עדין, שמצד אחד אורך לו זמן להיצלות, מצד שני לא משתלם לחתות, כי אתה עלול לחרוך אותו לגמרי... נעצור כאן לבנתיים... בנצי אולי ישוב בערבות החורף להשלים את קורס ההסקה... (בקיצור: יפה רעיון אחד לאורך כל הדרך!! בשביל שנוכל להשאיר בשר על האש! אנחנו צריכים למצא נוסחה שתוציא לנו את החשק ולהזרז את הבישול!! אז פעם אחת הטקטיקה היא סיר שאורך לו הכי הרבה זמן להתבשל וזה מה שמוציא לנו אותו מהראש... ולפעמים מגיעים מזוית הפוכה... לשים סיר שמבושל לגמרי כן **שאין טעם** לחתות... ופעם אחרת אנו מגיעים מזוית של **נימוך אינטרסים** של איטום... שעוזב... לא כדאי לפתוח... ופעם אחרת אנו מגיעים מזוית של **לא חכם** לחתות כי אז זה יבשל יותר מידי חזק ויחרך!! בקיצור: זה מה שנקרא לשחק במינונים!! אם למדת לשחק במינונים של האש... אתה כבר יכול להיות רופא שמשחק במינון של הכדורים... רק אל תראה את זה לרופא... הוא יעלב עד עמקי נשמתו...) ואם היה לך סבלנות לקרא עד כה... אז קבלנו סריקה מלמעלה על הסוגיות החמורות בכירה, תנור, שהיה וכו'

מי יודע הכי טוב מה רצון ה'???

תסכים איתי שאברהם אבינו הוא דמות נשגבת מידי בשבילנו... גדול עלינו... כמה ש'חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם וכו' עדיין!! זה לא במושגים שלי... אין לי שייכות עם הגובה הזה... אבל!! אני רוצה לספר לך שמצאתי ליי!!! מצאתי דמות קרובה לדורנו שעומדת לי תמיד מול העיניים... יש לנו אפילו תמונות והסרטה ממנו... והוא בשבילי מדגם שכשאני אוזח בשולי גליתם... הוא בשבילי אחיזה כלשהי בקצה שופריה דאברהם אבינו! עכ"פ הוא משמש לי כמצפן של 'מתי יגיעו מעשי ל'...

הדמות שעליה אני מדבר... הוא לא פחות ולא יותר: **מרן החפץ חיים!!!**

ולמה?? כי אם תנסה לרגע לעמוד כצופה מהצד ולעקוב אחרי דמותו של ר' ישראל מאיר הכהן מראדין... תנסה לפענח לי את האישיות שלו??

בלתי אפשרי!!! בהתחלה חשבתי שהח"ח היה איש הלכה... סו"ס הוא זה הפוסק הגדול של ה-100 שנה האחרונות שחיבר לנו את המשנה ברורה... אבל איה... תפתח את שאר כתבי ח"ח... אתה רואה שהוא בעיקר ב'קטע' של הצדקות... הוא מדבר הרבה מאוד על אמונה והתחזקות ויראת שמים ומוסר ויום הדין... אבל לא... אותו ח"ח גם כתב 'ליקוטי הלכות' מקיף ביותר על קדושים... ופירוש מקיף על 'תורת כהנים' וגם פתח כוללים של קדשים... רגע... אז איזה מגבעת הייתה לו? של פוסק הדור של ראש כולל קדשים?? מה התשובה?? לא זה ולא זה... כי מי שידוע... הח"ח גם כתב חיבורים שלימים לבעלבתיים על קביעות עיתים לתורה ועל החזקת תורה... טוב... אז אני מבין שבשורה תחתונה הח"ח הוא בקטע של תורה... אמנם בכל המישורים, גם הלכה, גם קדשים, גם בני תורה וגם בעלבתיים... אבל העיקר תורה... אותו חפץ חיים כתב לנו ספר עב כרס 'אהבת חסד'!!! ספר מקיף את כל סוגי ארגוני החסד האפשריים החל מפירוט מדויק איך לנהל גמ"ח וכלה בארגון ביקור חולים והכנסת כלה... טוב... אחרי ששמעתי את כל המכלול... בכל זאת יצא לי איזה 'מכנה משותף' בכל ההתנהלות של הח"ח... אני מבין שהח"ח הוא תמיד ב'קטע הטוב', ב'קטע' החיובי...

אבל איה... מה קרה לך? תעניין בכתבי ח"ח... הוא קנאי נוראי!! הוא כל הזמן נאבק ונחלם נגד הפרצות שבדור!! הוא מקדיש חיבור שלם אש וגופרית נגד המהגרים לארה"ב (ארה"ב זה היה ה'אינטרנט' שלפני השואה, שמי שעלה בשעתו לארה"ב... כל באיה לא ישובו ברוחניות) הח"ח גם כל הזמן מוחה בכל מיני פרצות... אם זה חיבור שלם על הפירצה בהקפת הראש... חוץ מזה חיבור שלם על הפירצה של ענייני כשרות ומאכלות אסורות... וענייני קניעות וכו'... תשמע... אני פתאום קולט משהו חדש... אני מבין שהח"ח היה שייך למגור הקנאיים!! אלו שכולם אצלם פושעים וחטאים... וצריך סופית לסגור את העולם... ושומו שמים... והזדעזע ארץ...

אבל לא!! חס ושלוש!!! איה... אולי שכחתי... אבל אותו ר' ישראל מאיר הוא הוא בעל 'חפץ חיים', שכל ענייניו זהירות מופלגת מלשון הרע ולא לדבר בגנותו של יהודי!! (זה המקום היחיד שהח"ח מחמיר באופן חד צדדי ומגמתי!! לא תראה כזו גישה לכל אורך המ"ב) והוא גם כתב חיבור מיוחד על אהבת ישראל, בקיצור: אחרי כל הסקירה שעשיתי לך... תלך גם אתה כעת לארון הספרים ותוציא את כל כתבי החפץ חיים ביחד... ותפתח את כולם ביחד על השולחן ותנסה לעמוד על האישיות!!! מי האיש?? **מי זה החפץ חיים?** הוא קשור לועד השיבות או ארגוני חסד? ראש כולל קדשים או קביעת עיתים לבעלי בתים? לומד'ם שיבתי או הלכה ופסק?

מה התשובה? **אין!! אין פה הגדרה מסוימת של אישיות!!** ולמה לא?

כי ההגדרה של ר' ישראל מאיר הכהן מראדין הייתה אחת ויחידה:

איכפת לי מהרבונו של עולם!!!!

ומה שחשוב לה' חשוב לי... מה שה' אוהב אני אוהב, ומה ה' שונא אני שונא... **ולכן שום דבר פה לא סתירה**, הח"ח יכול לשמש כמטריה אחת לכל מקצועות התורה גם יחד וחסד וקנאות ושאר פינות היידישקייט בד בבד... כי אין כן!! אם נמוד על האישיות של האיש נמצא ההגדרה אחת: **לעשות רצון אלוהי חפצתי! אברהם אבינו! איכפת לי מהרבש"ע!!**

ולכן מבחינתי - עכ"פ, עצם הופעתו של מרן החפץ חיים, ושלא הכתבים שלו בסקירה אחת הוא בשבילי 'שימוש' איך היה נראה אברהם אבינו לא לפני 3800 שנה, אלא לפני 100 שנה... מי שבאמת באמת איכפת לו מהרבש"ע... אז הוא לא שייך למגירה מסוימת!! אין לו דפוס התנהגות אחד!! כי זה לא הוא... **הוא לא קובע!!** יום אחד הח"ח רואה שישינה מבוכה בכלל ישראל שישוטטו ולא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה בכל מקום... וא"כ כעת האיבישטער רוצה שיהיה משנה ברורה!! אז כותבים מ"ב... ומחר הוא רואה שיש פירצה בנייעס וגנות והוא כותב חפץ חיים... וזה בד בבד!! מצד אחד ה' רוצה את עולם הישיבות נזר הבראה... ובד בבד! תוך כדי... האיבישטער גם לא מוותר על אחרון נדחי ישראל שזרקו בעיר שכולה נכרים... אותו ענק רוח שמכה על קדקדם של הת"ח שיתחילו ללמוד קדשים ותורת כהנים... במקביל הוא מתחנך לנדחי ישראל שיניחו תפילין, והוא מצייד אותם בהלכות הכי בסיסיות!! כי מה זה קשור... איכפת לי מהרבש"ע!! וכל מה שחשוב לרבש"ע חשוב גם ליי!!

תבין: הפוסק הגדול ביותר שכתב לנו את המשנה ברורה!! הוא בכלל לא היה איש הלכה!!! אז מה הוא כי היה? איש של הרבש"ע...

הייתה לו מגבעת אחת ויחידה: איכפת לי מהרבש"ע!! ממילא זה פתוח לכל כיוון... כשצריך הלכה אז הלכה... כשה' רוצה קנאות אז קנאות... וכשה' רוצה חסד אז חסד... הח"ח הוא אבי הפרקטיקה של ארגוני החסד ואיך ליצור גמ"ח הלוואות ופרקטיקה של עזרה לזולת...

וזה מה שכ"כ ממגנט אותי לאברהם אבינו העדכני הזה...

כל פעם שאני רוצה לקבל השראה... נניח קורה משהו בעולם... וכולנו מבינים שה' רוצה משהו!! זה ברור שה' מדבר איתנו... ואני מנסה לחשוב... נו... מה הרבש"ע רוצה?? הרי אם באמת באמת היה איכפת לי מהרבש"ע... הייתי עולה על הנקודה!! זה היה קופץ לי ממקום של אכפתיות... אבל היות ואני לא אוזח שם... אז מה אני עושה?? אני פשוט פותח כתיב חפץ חיים ומתחיל לרפרף מלמעלה... ותאמין לי... אני לא קורא את התוכן עצמו... כי סליחה על הגאווה... לפעמים הח"ח כותב שם דברים יותר מידי פשוטים... ואין לי מה לקחת משם... (תבין: לפעמים הוא מסביר ליהודי איך מניחים תפילין... וברכת המזון... והלכות תפילה... והלכות הכי בסיסיות של שבת...

שזה פשוט לא נוגע אלי!! עברתי את הבר מצוה...) אבל אני בכל זאת יושב מול זה ומרפרף... אני פחות קורא את התוכן!! אני בעיקר מנסה לנשוט את האישיות... את הלב הפועם שכותב שורות אלו אני יושב מול הטקסט הכתוב ואני מנסה להיכנס לראשי!! יש פה ת"ח ישיש שאתה רואה שמשוהו בוער לו!! בוער לו ליזום כעת מכתב בהול ליהודים שצריכים להתחזק בנושא מסוים... ואני מנסה להיכנס לנעליים... מה מפעיל אותו?? מה מניע אותו ליזום את כל ה'קול קורא' הזה?? אתה אולי לא מבין מה תופס אותי... אז אני אדבר ברחל בתך הקטנה, בא נגיד את זה ככה: סו"ס גם אני כותב 'לא פחות מהחפץ חיים'... וברגע מסוים... התעוררה לי מחשבה זרה... לך תדע... אולי לחפץ חיים גם היה איזה עלון שבועי... שזה צריך לדפוק כל שבוע!! וממילא הוא היה מוכרח לכתוב משהו... ולכן הוא פתח כ"כ הרבה נושאים מגוונים... כדי למלא את העמוד!! אה... מה אתה אומר עלי?? 'אין אני'??

עכשיו אתה מבין מה תופס אותי?? תבין: כשאני כותב מסרים מאוד חשובים ביידישקייט ועל כבוד שמים... עם כל הכבוד לי... אל תשכח שיש לי עלון!! סו"ס אני צריך למלא את הדף!! אז יפה מצידי שאני ממלא אותו בתכנים מהותיים... (ואם פעם אחת מוזר לך שנפלת על איזה נושא לא כ"כ קשור ודברתי לא לגמרי לעניין... אתה דן אותי לכף זכות... סו"ס הבן אדם צריך לדפוק כל שבוע עלון! אז פעם זה לעניין יותר ופעם פחות והפעם לגמרי לא...)

אז זהו!! שאצל החפץ חיים זה לא האירוע... מדובר כאן בגדול הדור ישיש שמתגורר בראדין... אף אחד לא נושף לו בעורף... הוא לא צריך לספק תוצרת... ואחרי הרקע הזה... תשב כעת ותקרא כתיב חפץ חיים איה שיתפתח לך... ותנסה לחשוב מה מביא את אותו ענק בתורה ישיש לקום ולכתוב מכתבים ולשגר בכל פינה בעולם בכל נושא ביידישקייט... וכל דבר בדם לבנו!! שניכר שזה מדיד שונה מעיני!! ואצל הח"ח שום דבר לא עסקנים!! אין שום יוזמות שהוא מוביל בהם... 99% יוזמות שלו... אז ניכר ובוטל מתוכן הכתבים שאמור מאוד לשעמם כל מי שלא בעיניו! מה גורם לת"ח כזה גדול לשבת ולכתוב ספר הדרכה איך נוטלים ידיים ולא להגר לארה"ב??

איכפת לי!!!! איכפת לי מהרבש"ע!! זה זועק מכל שורה!!!

רבש"ע איכפת לי על כל יהודי שיכול להידבק בך ואתה מחכה לו וזה עדיין לא קורה... איכפת לי מכבוד שמים... איכפת לי מהתורה הקדושה... **הנה לך מאפיין של אברהם אבינו!!!** כשאני קורא כתיב ח"ח אני מרגיש שיש לי פה איזה שייכות באברהם אבינו... וזה לא שייכות זעיר מזערי... לא! זה שייכות שנוגעת בלב הנקודה!! כי אברהם אבינו כמה שהוא היה גדול ונושג... סו"ס החפצא של אברהם אבינו זה איכפת לי מהרבש"ע... זה האירוע!! זה הנושא!! זו הגדלות שלו! ומכאן ואילך כל מדרגה הכי גבוהה שהוא זכה לה... זה כבר הרבש"ע העניק לו...

איכפת לי מהרבש"ע - זה היה הכרטיס ביקור של אברהם אבינו! וזה היה הכרטיס ביקור של החפץ חיים... ו... ומה איתי?? גם אני רוצה... גם אני מייחל ומשתוקק... אנה ה'... טהר לבנו לעבדך באמת... שיהיה לי איכפת ממך!! רק ממך! שאני לא אתקע בנישות... גם לא נישות רוחניות.

--- **עכשיו במאמר המוסגר:** מה יקרה אם אחרי שכתבתי את כל ה'הספד' הזה על הח"ח. פתאום יתחילו לזרום לי טלפונים... ההלו... יש עוד הרבה צדיקים חוץ מהח"ח... שאפשר להעיד עליהם שהיה להם איכפת מהרבש"ע?? מה אתה אומר... מה לענות לאנשים?? בעצם... בעצם האם איכפת לי להסכים שחוץ מהחפץ חיים יש עוד כמה צדיקים כמוהו??

אני מוכרח להסכים!!! אסור לי ש--יהיה איכפת לי... כי אם יהיה איכפת לי לשווק דווקא את החפץ חיים... אז מה יוצא?? שאיכפת לי רק מהחפץ חיים... ובכלל לא איכפת לי מהרבש"ע... איבדתי משהו בראדין ונדלקתי דווקא על החפץ חיים... נו... אז חזרנו לבוץ... לא עשיינו כלום... הנה עוד אחד שנדלק על צדיק מסוים ונדבק לאיזה תחום רוחני מסוים והחליט למקם שם את השטעלע שלו... אז חבל... אם כבר להתלהב מהחפץ חיים!! זה להתלהב מהאיכפתיות שלו לרבש"ע... להתאהב בכל מי ש... שהאיבישטער זה האירוע שלו!! שם הוא נעצר ורק שם!!!

ושלא תבין לא נכון: יש נישות ביהדות!!! מותר שיהיה מישהו שהתחום שלו בעבודת ה' זה הלכה... הוא איש הלכה!! אין לך מה לפנות אליו בתחום אחר... יש אחד שמאוד חזק בקטע של חסד... ויש אחד שקדושה... זה התחום שלו... יש!!! יש נישות!! יש עובדי ה' שהתפקיד שלהם מסווג! יש לו תחום מסוים שזו השליחות שלו בעבודת ה'!! אבל לפחות אני יודע שהוא לא מייצג את התמונה המושלמת של היהדות וגם הוא בעצמו צריך לדעת בראש ובראשונה שהיידישקייט לא מסתיימת אצלו!! הוא מייצג מגירה מאוד מסוימת ביהדות... אין בעיה... צריך לאייש את כל המגירות... את כל חלקי היהדות... אבל לדעת שההסתכלות שלך צרה ואם יום אחד תשאל השאלה מה הרבש"ע באמת רוצה... אתה לא הכתובת! כאן צריך לחפש מישהו שהוא לא איש הלכה! ולא איש חסד!! ולא בן תורה, ולא עולם הישיבות, ולא איש קירוב, ולא איש קדשים, וגם לא איש קדוש, ולא איש טהור, אלא מאי?? איש של האיבישטער!! איש שהרבש"ע הוא הנושא שלו!!! איש שהמניע שלו הוא אחד: לעשות רצון אלוהי חפצתי!

וזה מאוד מאוד משנה!!! יש הבדל תהומי בין שיקול דעת של איש הלכה לשיקול דעת של איש איבישטער שמהמקום הזה בוקע ממנו המשנה ברורה... יש הבדל תהומי בין התנהלות של איש שמטבעו הוא קנאי ולוחם נגד הטכנולוגיה... לבין איש שאיכפת לו מהרבש"ע ומהמקום הזה הוא מנהל מאבק עיקר נגד פגעי הטכנולוגיה... כשהוא מגיע מאיכפתיות לרבש"ע זה מתקבל!! זה טהור!! הדברים לא יוצאים מהקשרם...

יש הבדל תהומי בין יהודי שאוהב חסד ממקום מיפויים של עזרה לקשישים לבין יהודי שאוהב חסד כי הוא אוהב את מה שה' אוהב!!

וזה אמת המידה בכל נושא ביהדות!! זכותך להיות איש כשרות! איש קנאי! איש הלכה... תלך לאיפה שאתה נמשך... שם השליחות שלך... אבל אם מעניין אותך מה באמת צריך לעשות?? הכתובת היא אחת ויחידה: **תלמדי חכם שאיכפת לו מהרבש"ע!!** וגם אתה בעצמך אם אתה מתלבט כיצד לנהוג ואין לך את מי לשאול... תנסה לחשוב על הרבש"ע!! תנסה לחשוב מה הוא היה רוצה... תתפלל לשמוע... אבל יתכן שאתה תהיה בהלם לגלות שזו פעם הראשונה שיצא לך לחשוב מה ה' רוצה... מי שאיכפת לו מהרבש"ע!! בסוף הוא ידע מה הרבש"ע רוצה! כמה פשוט.